

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op, hierte, op med fryde-skriig

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op, hierte, op med fryde-skriig", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 402*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid148298/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

7. Raaber, I unge! vil satan end briste,
Raaber: du lille sagtnodige lam!
Raaber: min JESum jeg aldrig vil miste,
Raaber: hvad agter jeg menneskens skam?

8. Raaber, I kiære Gud-elskende hierter! 542
Raaber: min JESum jeg haver i favn,
Raaber og længes med tusinde smerter,
Raaber i HETrens velsignede navn!

9. Raaber! ach raabe enhver, som kand raabe,
Raaber: Hosanna med glæde og sang!
Raaber saa længe som hieftet kand haabe,
Amen! halleluja tusinde gang.

N. B.

2. En Jule-Psalme.

Nr. 276.

Mel. Jeg beder dig, Fader etc.

O p, hierte, op med fryde-skrig,
Lad freds basuner høres,
Gud Faders Søn af himmerig
Er kommen ned til mig,
Som os saa yndelig
Ved Engle-sang kundgiøres.

2. Den tiid Augustus lod med skat
Guds eget folk besvære,
Der var af hver forhad, forladt,
Da kom den salig nat,
Som var bestemt og sat
Til alle dages ære.

7, 4: menneskens] menneskens J² 1.
Nr. 276, J² 1.

7, 1: briste] af tobitrelse.

3. Men verden var af satan lagt
I evig trældoms fængsel,
Saa var det nu vor JEsu agt,
At rive os med magt
Af satans vold og pagt
Og evig siele-trængsel.

4. Derfor vi af Engle faaer
Den frydesang at høre
Om saadan fred, som overgaaer
Hvad vid og sands forstaaer,
Som JEsu blod og saar
Til lysel skulde føre.

543

5. Velkommen du, livsalig noer,
Fra himlens lyse sae,
Fra evig glædes fryd og flor
Til denne syndig jord,
Til pine, spot og mord
I disse græde-dale.

6. Men agt, min siel! hans ringe prægt,
Hand, som al verden raader
Med Majestætisk Guddoms magt,
Er her i palter lagt,
Som ned til os har bragt
Saa mange tusind naader.

7. Ach! Gud, jeg seer dit leye paa
Med bitter graad i øye,
Kand du ey bedre senge faae,
End at du skal med straae
I staldens mørke vraae
Dig, JEsu! lade nøye.

4, 3: [fred] fryd 4°-7. 4, 6: skulde] skulle 12-3.

6, 4: palter] pjalter.

8. Det kalder jeg en kierlighed,
At JESus vilde stige
Til os i saadan jammer ned,
Og verdens skændsel leed,
Før os at gjøre ved
Sin armød evig rige.

9. Saa maatte jo hver draabe blod
I mig forbandet være,
Der ey i andagts lue stod,
Mens JESus er saa god,
Af inderst hierte-rod
Ham dagligen at ære.

10. Ja, JESu, jeg og veyen veed,
Hvor jeg skal til dig komme,
Du lagdes jo i hulen ned,
Saa veed jeg god beskeed,
At jeg i ydmyghed
Mig skal til jorden krumme.

11. O! Frelsermand, hvad est du kiøn,
Jeg dig i favn vil tage,
O brudgom! meer end tusend skiøn,
Gud Faders egen Søn, 544
O lad min graad og bøn
I troen dig behage!

12. Ach du mit hiertes rosen-blad,
Min siel i længsels lue
Saa piinlig ønsker, at den sad
Blant englerne i rad,
Og kunde der saa glad
Sin JESum altid skue.

9, 4: mens] men J2-5.

9, 4: mens] når, fordi.

13. De himmel-søde frelses ord,
Jeg fik i dag at høre
Af englernes livsulig choer
Om dig, mit hertes noer,
Skal op fra denne jord
Mit sind til himlen føre.

14. Far vel! og viid, o! verden, at
Du mig ey meer kand liene,
Til himlen er mit ønske sat;
Al verdens lyst god nat,
I himlen er min skat,
Ham elsker jeg allene.

15. Naar da min arne krop eengang
I dødsens nat skal sove,
Skal sielen i Guds helgens rang
Blant engle-stemmers klang
Med evig jule-sang
Sin JEsus altid love.

16. Lys over Kongen naadelig
Din fred fra himlens sæde,
Hans gandske herte fryde sig,
O! Davids Søn! i dig,
Og gjør ham stærk og riig
I Aandens fryd og glæde!

17. Vor Konges Haas og gandske land
Guds søde fred befæste,
At hver udi sit sted og stand
Af hertet skjønne kand,
Hvad du, o! Frelsermand!
Har gjort for vores beste.

18. Din naade, som en himmel-skye
Og Hermons dug, udbrede
Sig stedse over denne bye.

545

13, 1: [frelses] [frelser] J-5, 5-7. 13, 3: englernes' englenes J-3. 15, 2: dødsens] dødens J-3. 16, 1: [gø] [tus J-3.

At vi maae synden flye,
Og dermed ey paa ny
Opirre dig til vrede.

19. Løft nu, min siel! din stemme saa
Høyt op i frydens tone,
At der, hvor de udvalde staae
Med ærens krone paa,
Din sang og høres ma
For JESU Christi throne.

20. Gud, som udi det høye boer,
Vi prise allesammen,
Som sendte ned paa denne jord
Sin Søn med livsens ord,
At hvo, som paa ham troer,
Skal blive salig, Amen.

B. B.

3. Passions-Psalmer.

Nr. 277.

Mel. Som en hiort med tørst.

Ach! hvorledes skal jeg skue
Alles liv at være død?
Livets søde himmel-drue
At behøve jordens skjød?
Guds og alle englers lyst,
Alle arme syndres trøst,
Udi graven at nedsettes?
Aldrig det af mig forgiettes.

2. Jeg vil og i flokken træde
I din lige-skare ind,

Nr. 277. G (1 tillæg) J² (1 et tillæg, indskudt som slutning af Passions Psalmer, s. 84)
J² 7. 1, 3: troets] Livsens G. 1, 8: syndres] Sjandres G J⁶.

Nr. 277. — 2, 2: lige-skare] ligtog.